

stk. 1, ikke finde sted, og vedkommende tilsynsmyndighed skal skride ind over for en sådan overførsel. Også afgørelser fra Europa-Kommissionen om, at et tredjeland sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau skal lægges til grund, jf. artikel 25, stk. 6. Det forudsættes, at vedkommende tilsynsmyndighed i form af generelt informationsmateriale underretter de dataansvarlige om eventuelle afgørelser, som måtte blive truffet af Europa-Kommissionen.

Til stk. 3

I bestemmelsen fastsættes, i hvilket omfang der vil kunne ske overførsel af oplysninger til et tredjeland, som ikke sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Dette vil ifølge *nr. 1* kunne ske, hvis den registrerede har givet udtrykkeligt samtykke hertil. Med hensyn til kravene til et sådant samtykke henvises til § 3, nr. 8. Heraf følger bl.a., at den registrerede som minimum skal oplyses om, hvilke typer af oplysninger der overføres, til hvilke formål og til hvilke tredjelande, dette sker. Herudover vil der skulle gives andre relevante oplysninger, som kan have betydning for den registreredes vurdering af risikoen ved overførslen. Med hensyn til betydningen af kravet om, at samtykket skal være udtrykkeligt, henvises til bemærkningerne til § 6, nr. 1.

Efter *nr. 2* kan der ske overførsel, når overførslen er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en aftale mellem den registrerede og tredjemand eller af hensyn til gennemførelse af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelse af en sådan aftale.

Desuden kan der efter *nr. 3* ske overførsel af hensyn til indgåelsen eller udførelsen af en aftale, som den registrerede ikke er part i, såfremt aftalen er indgået i den registreredes interesse. Der kan f.eks. være tale om overførsel af oplysninger med henblik på at gennemføre betalingsoverførsler til eller fra et tredjeland, som enten aftales mellem den registrerede og den dataansvarlige, eller som blot er i den registreredes interesse.

Efter *nr. 4* kan der endvidere ske overførsel, såfremt det er nødvendigt eller følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov for at beskytte en vigtig samfundsmæssig interesse. Som eksempel på overførsel, som vil være omfattet af bestemmelsen, kan nævnes international udveksling af oplysninger mellem skatte- og toldmyndigheder eller mellem socialsikringsmyndigheder. Af bestemmelsen følger tillige, at overførsel af oplysninger kan ske, hvis dette er nødvendigt for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares. Udtrykket *retskrav* skal forstås

på samme måde som i bestemmelsen i § 7, stk. 2, nr. 4.

Efter *nr. 5* kan overførsel endvidere ske, når dette er nødvendigt for at beskytte den registreredes vitale interesser. Bestemmelsen svarer til § 6, nr. 4.

Herudover vil der efter *nr. 6* kunne ske overførsel fra et register, som ifølge lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov er tilgængeligt for offentligheden eller for personer, der kan godtgøre at have en berettiget interesse heri. Dette gælder dog kun, hvis de i lovgivningen fastsatte betingelser for den offentlige tilgængelighed er opfyldt i det specifikke tilfælde. Adgangen til efter bestemmelsen at overføre oplysninger omfatter ikke alle oplysningerne eller hele kategorier af oplysninger i registeret. Der henvises herved til betragtning 58 i direktivets præambel.

Endelig fremgår det af *nr. 7 og 8*, at der kan ske overførsel af oplysninger i forbindelse med strafferetlig forfølgning m.v. samt af hensyn til den offentlige sikkerhed, rigets forsvar eller statens sikkerhed. Bestemmelserne er indsat for at tydeliggøre, at den nødvendige behandling i de nævnte øjemed kan finde sted. Det bemærkes herved, at sådan behandling falder uden for direktivets område, jf. artikel 3, stk. 2, 1. pind, 2. led, og at bestemmelserne således er indsat uafhængigt af direktivets regulering.

Til stk. 4

Af bestemmelsen følger, at vedkommende tilsynsmyndighed kan give tilladelse til, at der sker overførsel af oplysninger, selv om betingelserne i stk. 1 eller 3 ikke er opfyldt. Den dataansvarlige skal i så fald yde de fornødne garantier for beskyttelsen af privatlivets fred, personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder samt for udøvelsen af de dertil knyttede rettigheder. Sådanne garantier kan navnlig fremgå af passende kontraktbestemmelser, som medfører, at det beskyttelsesniveau, som loven tilsigter at sikre, ikke forringes væsentligt. Efter direktivets artikel 26, stk. 4, kan Kommissionen efter proceduren i direktivets artikel 31, stk. 2, fastslå, at visse standardkontraktbestemmelser frembyder tilstrækkelige garantier. Kontraktbestemmelser, som udarbejdes på baggrund af sådanne standarder, vil opfylde kravet i bestemmelsen om de fornødne garantier.

Af bestemmelsen fremgår endvidere, at vedkommende tilsynsmyndighed skal underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om tilladelser, som gives efter bestemmelsen. Denne forpligtelse bygger på direktivets artikel 26, stk. 3. Hvis der rejses berettiget tvivl omkring berettigelsen af en tilladelse, og Europa-Kommissionen i henhold til artikel 26, stk. 3,